občasník dolnopočernické farnosti vydávaný pro vnitřní potřebu

vychází 27. října 2019 ročník XVII. (2019), číslo 2

DOlno-POčernický LIstek

Farnost Dolní Počernice

při kostele Nanebevzetí Panny Marie

Úvodník

Vážení přátelé,

od 1. července 2019 jsem administrátorem („farářem“) farnosti Dolní Počernice. Jaký je můj záměr v této obci a farnosti? Chci se věnovat zejména lidem ohroženým nejrůznějším způsobem, těm, kteří jsou v jakékoliv nouzi, zejména duchovní. Především se chci věnovat lidem mladým, umožňovat a podporovat jejich aktivity a rozvoj. Uprostřed shonu současného světa má fara a kostel být místem klidu, soustředění, duchovní hloubky, krásy a poezie.

To je můj záměr po různých etapách mého života. Jedna dlouhá etapa byl život za socialismu, v civilním zaměstnání, s tajným řeholním salesiánským životem, tajným studiem teologie a tajnou pastorací, s tajným kněžským svěcením v cizině atd. Patřilo k ní i tajné studium teologie v Erfurtu.

Další etapa začala v roce 1989 a pro mě znamenala další teologické studium v Pasově a zakládání a vedení vyšší odborné školy Jabok. Jabok měl v programu vzdělávat v sociální pedagogice a teologii a tím způsobem připravovat studenty na mnohostrannou službu lidem v nouzi. Jako církevní salesiánská škola připravoval na službu tam, kam se kněží a salesiáni zpravidla nedostanou. Byl zároveň komunitou těch, kteří si tuto službu vzali jako životní poslání, komunitou učitelů a studentů.

V roce 2003 jsem pak přešel na Teologickou fakultu Univerzity Karlovy. Tam jsem až do letošního roku zápasil o slučitelnost svobody myšlení a teologické práce a církevního života. Cílem bylo nacházení místa náboženství v moderním světě a svobodného moderního myšlení ve světě náboženství a církve. Snad se mi to aspoň trochu podařilo, i když to nebylo vždy snadné.

Rok 2019 přinesl novou perspektivu pro pravděpodobně závěrečnou fázi mého života, totiž zapojení do pastorace v Dolních Počernicích. Postupně se seznamuji s místními poměry a chystám se do Dolních Počernic v dohledné době přestěhovat. Zatím ještě probíhají úpravy na faře, ale dá-li Bůh, budou do zimy natolik dokončeny, aby umožnily bydlení.

Pustit se do této etapy sám bych samozřejmě nemohl, ale pouštím se do ní se svou dávnou souputnicí Mirej Ryškovou, která má v mnohém podobné osudy a asi i podobné perspektivy. A začínám tuto etapu se svými starými i novými přáteli.

Libor Ovečka, 9. října 2019

Svátek Nanebevzetí Panny Marie

Jedna z legend vypráví, že když se Kristus rozhodl, že vezme matku do nebe, seslal k ní anděla, aby jí to oznámil. Ona si ještě přála vidět všechny apoštoly, takže jí je andělé snesli ze všech koutů světa k jejímu loži. Maria pak zesnula a byla vzata do nebe.

Názor, že Maria byla „vzata do nebe“ se poprvé vyskytuje v řeckém pojednání ze 3. nebo 4. století. Objevuje se také v kázáních u sv. Řehoře z Tours (6.stol.). Tento názor oznámil i jeruzalémský biskup Juvenalis císaři Marcionovi na Chalcedonském koncilu roku 451.

Svátek Nanebevzetí Panny Marie se v 6. stol. slavil v Egyptě, v Arábii a v Galii v lednu. V řecké církvi jej císař Maurikios (6. stol.) stanovil podle jeruzalémských mnichů na 15. srpen. V Římě se slavil 1. ledna. Jiné datum slavení tohoto svátku měla i východní církev, která se řídí Juliánským kalendářem.

Tato rozdílná data slavení byla sjednocena roku 1950 papežem Piem XII., který Nanebevzetí Panny Marie vyhlásil jako církevní dogma a 15. srpen jako den jeho slavení.

V řadě zemí je Nanebevzetí Panny Marie státním svátkem a na jeho počest se konají velkolepé oslavy včetně ohňostrojů. U nás, v Dolních Počernicích, slavíme tento svátek ne tak okázale, ale s velkou radostí. Vždycky se těším, že se obě skupiny „z ranní a desáté“ sejdou a při vynikajících pochoutkách strávíme společný čas (vizte foto).

Anna Kvaltinová

První svaté přijímání

V letošním roce přijaly poprvé Pána Ježíše tři děti z naší farnosti Anička, Josífek a Honzík. Děti se poctivě připravovaly na přijetí svátosti už od října minulého roku společně s Marcelou, která měla hodiny skvěle připravené a zajímavé, že jsme leckdy poslouchalii my rodiče. Slavnost proběhla při nedělní mši 26. května 2019, na kterou připadl salesiánský svátek Panny Marie pomocnice křesťanů (24. května). Děkujeme otci Leovi, Marcele i vám všem, kteří jste s námi prožili tuto velkou událost v životě našich dětí.

Za rodiče Vlasta

Pouť farnosti do Skok a Teplé

www.skoky.eu

Jako již tradičně se v květnu několik členů naší farnosti vydalo na autobusovou„pouť“. Naším letošním cílem byly Západní Čechy, konkrétně kdysi věhlasné Mariánské poutní místo Skoky (Poutní kostel zasvěcený Navštívení Panny Marie nedaleko Žlutic v okrese Karlovy Vary. Od roku 1964 je chráněn jako kulturní památka. Kostel stojí v zaniklé vesnici Skoky nad vodní nádrží Žlutice.) a následně klášter premonstrátů v Teplé u Mariánských lázní. (Klášter s tradicí přes 800 let obývá řeholní komunita, jejímž posláním je práce s lidmi. Proto premonstráti působí jako kněží v okolních farnostech. Jejich každodenní modlitby přímo zde v klášteře jsou otevřeny poutníkům, každou neděli se v klášterním kostele Zvěstování Páně koná mše svatá).

Počasí nám tentokrát příliš nepřálo, kromě „deštiva“ bylo i celkem mrazivo, takže, kdo se vybavil zimními doplňky, neprohloupil.

Naše pouť od autobusu, který nám zastavil u obce Polom, ke kostelu vedla na pohled zapomenutým krajem. Pěší putování z obce Polom do Skok bylo dlouhé sice jen asi 3 kilometry, ale vzhledem k počasí bylo náročnější a někteří z nás měli „starost“, zda držet dříve turistické hole nebo deštník. Poté, co jsme dorazili na místo všichni, jsme společně slavili mši svatou, kterou sloužil náš duchovní doprovod otec Leo a pomáhalo mu několik ministrantů naší farnosti. Následně jsme měli možnost vyslechnout zajímavý výklad o historii zaniklé vesnice Skoky a kostela Navštívení Panny Marie. Výklad byl zajištěn členem dobrovolnického spolku na záchranu poutního místa, další členové nám před kostelem připravili teplé nápoje, abychom i my mohli drobně přispět jejich zakoupením na obnovu památky. Po zahřátí jsme ještě s naším průvodcem vyrazili na prohlídku krovů objektu. Vše bylo zajímavé, ale mnohem více časově náročné, než jsme očekávali. Začínalo být zřejmé, že se značně odchýlíme od

původního časového harmonogramu celé pouti. Nakonec po příjezdu do Teplé se někteří poutníci rozhodli nechat návštěvu kláštera na jiný termín a pouze se občerstvili v přilehlé klášterní restauraci. My, co jsme šli do kláštera, jsme informovali průvodce, že část naší „výpravy“ nás netrpělivě očekává v autobuse. Slíbil nám, že výklad zkrátí, takže nakonec prohlídka místo běžných cca 60 min, trvala pouze asi minut 80. Dodatečně

prosíme všechny „čekatele“ za prominutí.

Při zpáteční cestě jsme ještě, někteří členové přípravného týmu „dětských“ a zároveň poutníci, v autobuse stihli doplánovat program na nadcházející mši svatou pro rodiny s dětmi. Za mě se, myslím, i tentokrát pouť vydařila. Těším se na další. Jen si asi budeme muset dát reálnější časové cíle…

Míša Regálová

Slavnostní sliby nových salesiánů spolupracovníků www.ascczech.cz

V sobotu 15. června 2019 se konala v naší farnosti velká slavnost. Osm lidí z naší farnosti složilo slavnostní sliby salesiánů spolupracovníků ASC. Byly jsme čtyři manželské páry – manželé Karel a Markéta Švejdovi, Jiří a Renata Cermanovi, Pavel a Lucie Krisovi a Jiří a Markéta Krisovi. Na tento krok jsme se společně několik let připravovali ve formačním společenství Dolní Počernice a našimi formátory byli dlouholetí salesiáni spolupracovníci Petr Bechyňák z naší farnosti a Honza a Lída Obručovi z farnosti Praha – Vinoř. Delegátem našeho formačního společenství byl P. Jožka Šplíchal, SDB. Společně s námi složili sliby i další tři lidé z jiných farností, jiných formačních společenství.

Se vstupem do tzv. aspirantátu přibyli na této přípravné cestě ještě osobní formátoři, rovněž mnoholetí salesiáni spolupracovníci. Byli jimi Pavel a Miládka Herianovi, Standa a Jana Čihákovi a Jan a Jana Šilhaví.

Členy Sdružení salesiánů spolupracovníků jsme se stali tak trochu symbolicky ve stejnou dobu, kdy Salesiáni Dona Bosca po dvaceti letech opouštěli naši farnost. A jak jsem již na tomto místě psal, tato skutečnost, stejně jako fakt, že v naší farnosti členy Sdružení salesiánů spolupracovníků již dávno máme,

jsou nám příslibem, že salesiánský duch v naší farnosti zůstane. Místní společenství ASC Dolní Počernice, stejně jako Salesiánské hnutí mládeže SHM Horní a Dolní Počernice u nás budou působit dál.

Nakonec nelze nezmínit, že na naši slavnost přijeli i bratři salesiáni, kteří v naší farnosti dříve působili – P. Tomáš Rádl, P. Jožka Kopecký ml., P. Pavel Hertl, P. Pavel Čáp a samozřejmě v tu dobu ještě právoplatný administrátor P. Leo Červenka. Bylo nám velmi líto, že nemohl přijít i P. Johny Komárek, kterému to již nedovolila nemoc. Ještě v roce 2018 jsme s ním v létě strávili krásný týden ve Francii, kde jsme putovali po stopách Františka Saleského. Na den přesně po roce od krásné mše svaté pod širým nebem před kapličkou v Thorens-Glières v Horním Savojsku, měl letos Johny pohřeb. Moc na něj myslíme, protože i on byl naším průvodcem na naší salesiánské cestě.

Všem výše zmíněným lidem, stejně jako mnoha jiným nezmíněným, kteří nám na této cestě pomohli a pomáhají, bychom chtěli moc poděkovat. A chtěli bychom moc poděkovat všem farníkům. Jsme moc rádi, že patříme do tak úžasného společenství lidí.

Jiří Cerman

Letošní dovolená farnosti slovem a obrazem

www.spaleniste.cz

Společná letní dovolená se v posledních letech stala neodmyslitelnou součástí dolnopočernického farního života. I letos se farníci rozhodli, že spolu chtějí strávit pár letních odpočinkových dnů. Otázka zněla: „Kam se letos vydáme?“ Pravdou je, že P. Pavel Čáp nastavil s alpskými pobyty poměrně vysokou laťku. Z hor jsme nechtěli v žádném případě slevit, ale bylo jasné, že na organizování zahraničního pobytu to letos nevypadá. Jak to dopadlo? Ušetřili jsme spoustu času na cestě, protože našim cílem se stala chalupa zvaná Spáleniště (nebo taky Josífkov) ve Staré Vsi poblíž Vysokého nad Jizerou. Alpské velikány jsme nahradili velikány krkonošsko-jizerskohorskými :-).

Pobyt na tomto místě má symbolickou vazbu na salesiánskou linku v naší farnosti. Tahle chalupa je totiž ve správě dolnopočernického společenství salesiánů spolupracovníků. Kdo tomu nevěří, ať se zeptá našeho

milého pana kostelníka Františka. Bude o tom určitě něco vědět ;-). Na Spáleništi se kromě „nekonečných“ zušlechťovacích brigád konají dlouhá léta letní salesiánské chaloupky i prakticky celoroční rekreační pobyty. Je to kousek na sjezdovky ve Vysokém i jinam do hor. Víc o chalupě se dočtete na stránkách www.spaleniste.cz.

Na farní dovolenou přijali pozvání P. Libor Ovečka a Mireia Ryšková. Byli jsme moc rádi, že přijel i P. Leo Červenka. Ani přesně nevím, kolik farníků na Spáleniště přijelo, ale to není vůbec důležité. Myslím přes čtyřicet nás bylo. Společné chvíle jsme si moc užili. Po putování po blízkém okolí přišlo na řadu večerní posezení a radovánky. Zpívali jsme spolu při kytaře, hráli společenské hry. Večerní zábava byla vždy velmi družná.

Páteční den patřil společnému výletu na rozhlednu Štěpánka. Počasí nám celkem přálo. Myslím tím, že jsme moc nezmokli. Bylo svěží horské počasí. Vyšli jsme z Příchovic, z parkoviště areálu U Čápa - jak symbolické… Během cesty po krásných jizerskohorských cestách jsme

dokonce našli i poměrně bohatou houbovou nadílku. Kromě návštěvy Štěpánky si vrcholová skupina užila i krásný výhled do české kotliny z vrcholu Bílé skály. Skupinka s malými prcky na vrcholové výstupy moc nebyla, ale čistého vzduchu a dovolenkové pohodičky si jistě taky užila. Po občerstvení v restauraci pod Štěpánkou jsme vyrazili odpočívat na Spáleniště.

I v sobotu zájemci protáhli těla a vyrazili na rozhlednu blízko Vysokého nad Jizerou. Počasí bylo prvotřídní, svítilo sluníčko a šlapalo se pěkně. Proti únavě se část poutníku rozhodla bojovat návštěvou vyhlášené cukrárny na náměstí ve Vysokém. Tohoto cíle se nakonec přes strastiplnou cestu přes horské pastviny podařilo dosíci a vysokokalorické pochutiny a kávu v plánovaném čase a množství zkonzumovati. Radek a Verča několika zájemcům ukázali svoji vilku v Poniklé. Na cestě tamo ještě Robert předvedl své otužilecké schopnosti ve studené

Jizeře. Chlapi mezitím na chalupě vyudili nějaké uzeniny a večer bylo fajn posezení u ohně.

V neděli se část farníků rozprchla k domovu, ale někteří ještě neměli výletování dost :-). Tak se opět zastavili v Příchovicích. Vlastně nevím přesně, co tam zažili, protože my už jsme mezitím vyrazili k domovu. Musíte se jich někdy v kostele poptat…

Jana Čiháková

Cestování v čase na faře

www.farnostdolnipocernice.cz

Na faře v Dolních Počernicích se opět pořádal příměstský tábor pro děti ve věku 5-12 let. Na přelomu července a srpna, tak jako loni, byl pro 15 účastníků po dva prázdninové týdny připravený program na téma cestování v čase. Každé ráno jsme spustili speciální teleportační zařízení, které nás přeneslo do různých časových období. S dětmi jsme se podívali do pravěku, kde jsme si vyrobili luky a uspořádali lov na mamuta. U Aztéků jsme ochutnali jejich plodiny – chia semínka a kakaové boby, které používali jako platidlo. V době Rudolfa II. jsme tvořili obličeje ze zeleniny a ovoce. Za éry Karla IV. jsme těžili drahé kameny, které pak jednotlivá družstva použila na výrobu svých svatováclavských korun. V Egyptě jsme pohřbívali faraona a zdobili stěny pyramidy božstvy. V budoucnosti jsme pouštěli rakety a vypravili jsme se na laser game. Program byl bohatý a zábavy bylo požehnaně, děti byly nadšené a vedoucí také. Chtěla bych osobně poděkovat asistentkám, které nám s dětmi velmi pomáhaly, především Lucce Kelbelové, ale i Nele Pochové, Elišce Lemfeldové a Anežce Jablonské. Všechny podrobnosti o dalším ročníku najdete od dubna na našich webových stránkách: www.farnostdolnipocernice.cz.

Marcela Krňávková

30 let Salesiánů Dona Boska v Dolních Počernicích

Dne 30. června 2019 ukončila v naší farnosti, po takřka 30 letech působení, svoji činnost římskokatolická kongregace Salesiánů Dona Boska. Za tuto dlouhou dobu zanechala velmi významnou stopu v životě naší obce a zejména farního společenství. Proto je určitě namístě malé ohlédnutí za tímto působením salesiánů v Dolních Počernicích. Celou historii působení salesiánů v Dolních Počernicích sepsal s přispěním Jany Čihákové a Marcely Krňávkové Martin Šíla. Výsledkem jeho práce je několik desítek stránek dlouhý text. Naše farnost se chystá tento text vydat samostatně, ale nyní Vám přinášíme malou ochutnávku.

Salesiáni Dona Boska jsou významnou římskokatolickou kongregací (církevním řeholním společenstvím), která se věnuje zejména výchově mládeže. Salesiáni nežijí oddělený život v klášteře, ale působí ve městech a věnují se činnosti přímo ve společnosti. V současné době patří salesiáni k největším a nejvlivnějším řeholním společnostem, ať už jde o celkový počet členů, nebo o počet členů ve vedení římskokatolické církve. V roce 2015 měla tato kongregace 15 270 členů (z toho 10 424 kněží). V roce 2016 bylo v jejích řadách 117 biskupů a 9 kardinálů. Salesiáni spravují stovky středisek pro mládež ve více než stovce zemí po celém světě.

Kongregaci založil v roce 1859 italský kněz Jan Bosco a pojmenoval ji k poctě svatého Františka Saleského. Papež Pius IX. schválil regule tohoto řádu v roce 1874. Heslem salesiánů je latinské „Da mihi animas, cetera tolle“ (česky „Dej mi duše, ostatní si vezmi“). Zakladatel, nazývaný také Don Bosco, tím chtěl vyjádřit, že nejdůležitějším úkolem je spása lidské duše (a to zejména zanedbaných chlapců z ulic, jimž se v Turíně věnoval, a které učil jak řemeslům, aby se uživili, tak samozřejmě i zbožnosti). Ke splnění této mise obětoval Don Bosco celý svůj život. Existuje i ženská obdoba kongregace – tzv. salesiánky (oficiálně Kongregace Dcer Panny Marie Pomocnice).

Do Československa přišli salesiáni v roce 1925 a to nejprve na Slovensko, v roce 1927 je do Čech a na Moravu přivedli Ignác Stuchlý a Štěpán Trochta. V České republice salesiáni provozují 10 středisek mládeže, řídí nakladatelství pedagogické, psychologické a náboženské literatury Portál, zastřešují činnost vyšší odborné školy JABOK v Praze, vydávají časopisy Salesiánský magazín a měsíčník pro děti Nezbeda. Podílejí se významně na výuce na teologických fakultách Jihočeské a Palackého univerzity (a v minulosti i Karlovy univerzity) a jsou zastoupeni i ve vedení TV Noe. Další informace o této kongregaci lze získat na internetových stránkách www.sdb.cz.

Vraťme se ale zpět k nám, do naší farnosti. Po dobu jejího fungování se v ní vystřídala řada kněží. S ohledem na prostorové možnosti tohoto článku bych zmínil pouze ty, které si čtenáři našeho plátku mohou nejspíše osobně pamatovat.

Na začátku 2. světové války byl farářem v Dolních Počernicích páter Emanuel Pivnička, který farnost předal 31. března 1941 páteru Karlu Mertharovi. Po něm ještě téhož roku zde nastoupil novokněz František Čistý, který však záhy musel nastoupit do činné vojenské služby. A tak byl správou dolnopočernické farnosti znovu pověřen páter Emanuel Pivnička, který jí pak opět předal vrátivšímu se Františku Čistému. To se stalo se v roce 1963. V letech 1965 až 1966 zde byl patrně krátce administrátorem páter Josef Mixa, který zde působil až do roku 1968 (některé záznamy datují konec jeho působení ve farnosti jako rok 1969 nebo 1970). Někdy v tom období, (jistě to však bylo již v roce 1970), se stal administrátorem v Dolních Počernicích Dr. Bohumil Štván, který zde byl činný ještě v roce 1985. Mnozí dnešní padesátníci si vzpomínají na to, jak na faře choval dva velké psy, kteří často pozorovali skupiny školáků z otevřených horních oken fary.

V roce 1987 byl v Dolních Počernicích duchovním správcem páter Jiří Paďour, velmi zbožný kněz, který je dobře znám i mimo církevní kruhy, například svým působením v hereckém souboru Divadla Na zábradlí. Po něm, po revoluci v roce 1989, přebírá zdejší farnost salesián páter Pavel Kadlečík. A tím se už dostáváme do nové epochy farnosti v Dolních Počernicích, kdy jí do duchovní správy přebírají právě salesiáni.

Dovolím si na tomto místě malou vysvětlující vsuvku. V textu najdete často termín „administrátor farnosti". Co to přesně znamená? Ač je v České republice v lidové mluvě jako „pan farář" označován každý správce farnosti, v současné době kněží spravující farnost nezastávají úřad faráře, ale tzv. administrátora farnosti. Farář je statutárním orgánem farnosti. Na rozdíl od administrátora farnosti smí být biskupem odvolán pouze z důvodů vymezených církevním právem. Je chápán jako stabilní a řádný správce farnosti a má povinnost v ní sídlit. Zodpovědný je jak za samotnou duchovní správu, tak i za ekonomickou správu farnosti. Administrátor farnosti je rovněž kněz určený jako správce dané farnosti. Má tytéž povinnosti jako instalovaný farář, ale jeho působení v dané farnosti je pokládáno za dočasné, tj. výhledově je počítáno s tím, že ho církev možná vyšle na jiné působiště.

Salesiáni přišli do naší farnosti v září roku 1990. Mší svatou 2. září 1990 a večerním posezením na faře začalo fungovat salesiánské středisko mládeže a aspirantský dům Dominika Savia v Dolních Počernicích. Od 1. srpna 1991 byl administrátorem dolnopočernické farnosti ustanoven pater Tomáš Rádl. Ten dne 28. prosince 1991 požádal pražské arcibiskupství, zda by nemohla být na faře zřízena kaple sv. Dominika Savia pro potřeby salesiánské kongregace a v zimě a ve všední dny pro mše svaté i pro věřící z farní obce. Již 7. ledna 1992 arcibiskupství sděluje kladné vyřízení této žádosti.

Pater Tomáš Rádl byl administrátorem dolnopočernické farnosti až do roku 1995. Dne 10. srpna 1995 se konala v naší farní obci vizitace vikářem 4. pražského vikariátu, (pod nějž naše farnost spadá), kterým byl tehdy Václav Malý. Na faře při této vizitaci byla předána farnost novému administrátorovi páteru Janu Komárkovi (nám známému jako Johny), který kromě zdejší duchovní správy převzal salesiánský noviciát (místo pro výchovu nových salesiánů), do této doby sídlící v Hodoňovicích.

Období, kdy na faře v Dolních Počernicích pracoval salesiánský noviciát, je pokládáno za jedno z nejpřínosnějších a to jak pro farnost, tak i pro naši městskou část. Po dobu funfování noviciátu na faře žila a bydlela řada noviců, mladých aktivních selesiánů, kteří – mimo své teologického studia a přípravy na budoucí působení k řadách kongregace – se aktivně zapojili do práce s mládeží a to jak směrem ke škole, farnosti, dětskému domu, tak i směrem k místní psychiatrické léčebně, které zde tehdy ještě fungovala.

Páter Jan „Johny" Komárek působil na faře v Dolních Počernicích až konce srpna roku 1998, kdy přechází do vedení salesiánů v České republice a stěhuje se do Kobylis. Novým administrátorem se po něm stává páter Jožka Kopecký. Ten zde žije a pracuje dlouhých šest let, až do srpna 2004, kdy odchází do Zlína. Na jeho místo nastupuje páter Pavel Hertl, (který ale v Dolních Počernicích pracoval již delší dobu a od 15. ledna 2002 dokonce ve funkci administrátora farnosti). I on působil v Dolních Počernicích poměrně dlouho, celých osm let, až do 31. srpna 2010, kdy odchází do Litomyšle.

Po něm přebírá 1. září 2010 dolnopočernickou farnost pater Pavel Čáp. Ten, za šest let – co zde žil a pracoval – zde rovněž zanechal hlubokou stopu. Pro Pavla Čápa byla farnost v Dolních Počernicích první, kterou dostal na starost (po svém předchozím působení v Itálii) a pro její fungování udělal velmi mnoho. Za jeho působení se fara a místní kostel staly skutečným duchovním centrem a místem pro setkávání rodin celé farnosti, základnou pro práci s mládeží, a to jak pro Horní a Dolní Počernice, Černý Most, tak i pro vzdálenější okolí.

Po Pavlu Čápovi, který odchází do Prostějova, nastupuje 1. července 2016 pater Leo Červenka, který zde zastřešoval chod farnosti přesně další tři roky až donedávna.

Začátkem roku 2018 padlo rozhodnutí o odchodu salesiánské komunity z Dolních Počernic. K tomu skutečně došlo v letošním roce k 30. červnu 2019, kdy po 30 letech, salesiáni ukončili v naší obci své působení a správu místní farnosti přebírá pražská arcidiecéze.

Novým administrátorem se od 1. července 2019 stává ThDr. Libor Ovečka, morální teolog a pedagog na pražské Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy.

Záměrně v tomto článku neuvádím detailní výčet toho, co se tomu kterému salesiánovi v Počernicích povedlo a čím přispěli k rozvoji místní farnosti i celé obce. Nerad bych na něco zapomněl. Každý z nich by si zasloužil podrobně vypsat, co za svého působení dobrého vykonal, na to ale bohužel nestačí vyhrazené místo. Uvedl bych pouze velmi krátký výčet. Proběhla významná rekonstrukce fary a farní zahrady, zásadní

rekonstrukcí prošel také kostel a jeho interiér. Farnost uspořádala desítky akcí, ať již se jednalo o pravidelnou tříkrálovou sbírku, benefiční plesy, farní dovolené jak v tuzemsku, tak v zahraničí, letní pobytové tábory pro děti a mládež (tzv. chaloupky) či pravidelnou Noc kostelů. Proběhla řada akcí, a to zejména pro mládež, jejichž dosah překročil dalece hranice naší farnosti. Nelze zapomenout na duchovní rozměr působení salesiánů – a to jak pro věřící, tak i pro laickou veřejnost. Salesiáni se vždy snažili o to, aby byli otevření i těm, kteří nesdílejí jejich duchovní myšlenky. Místní kostel se otevřel každému, kdo měl zájem o jeho návštěvu. Spolupráce jak s vedením naší městské části, tak se školou a dětským domovem byla vždy velmi dobrá a přínosná pro obě strany.

Co napsat na závěr? Je nesporné, že během působení salesiánů se dolnopočernická farnost stala nedílnou součástí života naší obce a salesiáni se trvale se zapsali do její historie. Dovolím si vyslovit naději, že dobrá spolupráce mezi novým vedením naší farnosti a občany Dolních Počernic bude pokračovat i do budoucna.

Martin Šíla

Poděkování:

Autor velmi děkuje Janě Čihákové za pomoc při zpracování podkladů pro tento článek a Marcele Krňávkové za pomoc při vyhledávání dat k historii salesiánské komunity naší farnosti.

Poděkování Marušce Ješinové

Protože se na konci měsíce října odstěhuje z Dolních Počernic paní Marie Ješinová, rádi bychom jí za celou farnost poděkovali:

Milá Maruško,

po dlouhá léta nám dělala radost Tvá krásná květinová výzdoba v kostele a Tvůj hlas zněl pravidelně z kůru při ranních nedělních bohoslužbách. Díky za všechnu práci a všechen čas, který jsi naší dolnopočernické farnosti věnovala. Přejeme Ti radost, zdraví a sílu v Tvém novém působišti a prosíme Pána o požehnání pro Tebe i Tvoji rodinu.

Za kůrovce a všechny farníky Hanka a Ondřej Santolíkovi

DOlno-POčernický LIstek

občasník farního společenství při kostele Nanebevzetí Panny Marie v Dolních Počernicích, vychází nepravidelně dle potřeby; PDF verze aktuálních čísel jsou k dispozici na webu farnosti; o zařazení a použití příspěvků rozhoduje P. Libor Ovečka; redakci a technické zpracování provádí T. V. F. Jirsák Havran; příspěvky dodávejte laskavě jen v elektronické podobě, a to na adresu **DoPoLi@email.cz**., jinak předejte osobně administrátorovi; vyhrazujeme si právo příspěvky redigovat bez vědomí autora, není-li zásadně dotčen obsah